

[Albrechtsen]

må vi andre jo gå videre med sagen og få det hele lavet om. Det kræver en ny folketingsbeslutning osv. Det er utrolig omstændeligt. Det er mærkeligt, at ministeren ikke vil medvirke til en lidt mere smidig fremgangsmåde.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg beder medlemmerne om at bemærke den røde lampe.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jamen jeg har ingen mulighed for en smidig fremgangsmåde. Når der er en udformet tekst, så angiver den, hvad beslutningsforslaget drejer sig om, og det må jeg følge. Jeg har ikke den klarhed, hr. Albrechtsen mener at have med hensyn til, at de, der stemte for forslaget, har en anden opfattelse. Jeg hørte nogle bemærkninger; jeg mener at de mest gik på det administrative, og det kan vi jo tale om til den tid, når lovforslaget er udformet og jeg har fremsat det her i Folketinget.

Endelig må jeg sige til hr. Albrechtsen, at den klarhed, der efterlyses, kunne jeg ikke give på anden måde, end det er sket. Udenrigsministeriets skrivelse gik videre inden andenbehandlingen, som man kender det, og for en sikkerheds skyld gik jeg på talerstolen og sagde: det betyder en udvidelse i forhold til den nuværende praksis. Mere kan jeg altså ikke give af oplysninger i en sådan situation. Og trods denne skrivelse og trods mine udtalelser vedtager Folketinget alligevel med stort flertal den pågældende folketingsbeslutning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1211

3) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Tinning (VS):

»Overvejer ministeren at udsende høringsvarene over breddeidrætsbetænkningen til gensidig kommentering hos de høringsberettigede parter?«

Skriftlig begrundelse

I den redegørelse, som ministeren har givet Folketinget om breddeidrættens i Danmark, er hovedkonklusionen:

»Betænkningen vil nu blive sendt til en grundig høring i Kommunernes Landsforening, Amdsrådsforeningen, idrætsorganisationerne, Dansk Ungdoms Fællesråd, Friluftsrådet og andre.«

Det er en temmelig klodset forhalingsmanøvre, al den stund både Kommunernes Landsforening, Amdsrådsforeningen og idrætsorganisationerne har været direkte repræsenteret i breddeidrætsudvalget og altså er medforfattere til betænkningen. Og idrætspolitisk er fremgangsmåden aldeles tåbelig.

I sin redegørelse siger ministeren til sidst:

»Resultatet af denne høring og den offentlige debat om breddeidrættens vilkår og fornyelse vil herefter lede frem til de forslag, der idrætspolitisk vil kunne gennemføres, forhåbentlig med virkning allerede i løbet af 1988.«

Breddeidrætsudvalget er allerede forsinket med over et år i forhold til udvalgets kommissorium, og nu skal det hele forhales med en grundig høring, der i hovedsagen skal finde sted blandt de allerede hørte. På den baggrund må det lille ord »forhåbentlig« give bange anelser og anledning til spekulationer over, hvad ministeren mon finder på næste gang i sine anstrengelser for at undgå en klar idrætspolitisk stillingtagen til breddeidrættens vilkår.

Spørgsmålet tager sigte på at hjælpe disse spekulationer en anelse på vej.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg kan se, at dette er samlingens spørgsmål nr. 1211, og som så mange af de 1210 foregående spørgsmål er det jo nok ikke blot stillet for at opnå et klart ja eller nej, for så ville det blive et nej. Naturligvis vil jeg ikke begynde sådan en senden frem og tilbage af høringsvar.

Men når jeg nu skal behandle dette spørgsmål, endda to gange i dag, så kan jeg oplyse, at breddeidrætsudvalget i sit arbejde har været i kontakt med en lang række organisationer og grupper, der arbejder med idræt. De fleste af dem har ikke været repræsenteret i udvalget. De har haft lejlighed til at udtale sig og fremsætte forslag under udvalgsarbejdet. Derfor synes jeg, de har en naturlig interesse i også at få lejlighed til at udtale sig om den endelige betænkning.